

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 156/2024
27.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жељка Пантелића и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Пантелића - адвоката Јане Аћимовић Планојевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К. бр. 269/23 од 11.08.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1157/23 од 21.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Пантелића - адвоката Јане Аћимовић Планојевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К. бр. 269/23 од 11.08.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1157/23 од 21.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К. бр. 269/23 од 11.08.2023. године окривљени Жељко Пантелић, поред окривљене АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 06.07.2023. године. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећене, а како је то ближе опредељено у изреци.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1157/23 од 21.11.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Жељка Пантелића и пресуда Основног суда у Ваљеву К. бр. 269/23 од 11.08.2023. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Жељка Пантелића - адвокат Јана Аћимовић Планојевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи у погледу одлуке о казни или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Пантелића је неоснован.

Бранилац окривљеног Жељка Пантелића, у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења истиче повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, коју образлаже наводима да је првостепени суд приликом одлучивања о казни погрешно нашао да се према окривљеном има применити члан 55а КЗ, сматрајући да су остварени сви законом прописани услови за примену овог члана, а да је другостепени суд у свему прихватио као правилне разлоге првостепеног суда. У вези са изнетим, бранилац наводи да стоји чињеница да је пресудом Вишег суда у Ваљевоу К бр. 125/10 од 12.10.2011. године окривљени Жељко Пантелић осуђен на казну затвора у трајању од 1 године због извршења кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, а пресудом Вишег суда у Ваљевоу Спк 9/20 од 26.08.2020. године осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца, коју казну није у целини издржао, јер је дана 27.12.2022. године по одлуци суда пуштен на условни отпуст. Кривично дело тешка крађа у продуженом трајању за које је осуђен побијаним пресудама извршио је за време трајања условног отпуста, тако да, по ставу одбране, у конкретном случају, нема места примени члана 55а КЗ. Одбрана сматра да се не може сматрати да је окривљени издржао затворску казну даном пуштања на условни отпуст, имајући у виду одредбу члана 46. став 4. КЗ, којом је прописано да ће се сматрати да је осуђени издржао казну ако условни отпуст не буде опозван. По ставу одбране, тек по протеклу условног отпуста сматра се да је осуђени издржао казну, због чега у случају условног отпуста петогодишњи рок почиње да тече од истека услова тј дана када је окривљени издржао казну. Из изнетих разлога одбрана сматра да се не може сматрати да је окривљеном петогодишњи рок почео да тече од 27.12.2022. године – даном пуштања на условни отпуст, јер формално-правно казну није издржао, а како то погрешно закључују нижестепени судови.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд, оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 55а Кривичног законика („Сл. гласник РС“, бр.35/2019 од 21.05.2019. године, који је ступио на снагу дана 01.12.2019. године), прописано је да ће суд, за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне под следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривично дело учињено са умишљајем на затвор од

најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Из списка предмета произлази да је окривљени Жељко Пантелић пресудом Вишег суда у Ваљевоу К бр. 125/10 од 12.10.2011. године оглашен кривим због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, а пресудом Вишег суда у Ваљевоу Спк 9/20 од 26.08.2020. године због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ на казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца. Такође, из списка произлази да је окривљени Жељко Пантелић пуштен на условни отпуст дана 27.12.2022. године. Кривично дело за које је правноснажним пресудама које се захтевом за заштиту законитости побијају извршено је у периоду од неутврђеног дана у првој половини фебруара месеца 2023. године до неутврђеног дана у првој половини јуна месеца 2023. године.

Дакле, у конкретном случају испуњена су оба услова неопходна за постојање вишеструког поврата прописана у тачкама 1) и 2) члана 55а КЗ, и то: двострука осуда за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање од једну годину и да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Следствено изнетом, Врховни суд налази да су нижестепени судови одмеравањем казне окривљеном за кривично дело применом одредбе члана 55а правилно применили одредбу истог, због чега су оцењени као неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног повређен закон из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Уједно, Врховни суд указује да је, у члану 55а став 1. тачка 2) КЗ, прописано да „ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година“, што даље значи да се не тражи да је окривљени казну и издржао (како то бранилац погрешно закључује), већ да је довољно да је пуштен са издржавања казне, из којих разлога, у конкретном случају, нема места позивању одбране на одредбу члана 46. став 4. КЗ.

Из изнетих разлога, Врховни суд је основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић